

Albert Rossich i Estragó

Catedràtic de filologia catalana de la Universitat de Girona, on imparteix classes des de 1975. També ha estat professor a la Universitat Autònoma de Barcelona (1977-1992). Durant molts anys va ser director de l'Institut de Llengua i Cultura Catalanes de la Universitat de Girona.

Les seves línies bàsiques de recerca són la literatura catalana de l'edat moderna i el segle XIX, l'edició de textos, la bibliografia, la història de la llengua i el plurilingüisme literari. Reconegut especialista en la literatura catalana del barroc, ha editat críticament l'obra literària de Vicent Garcia, el Rector de Vallfogona –va ser la seva tesi doctoral, en cinc volums, publicada només en part– i altres textos de l'època. Entre els seus treballs destaquen els llibres Una poètica del barroc: el "Parnàs Català" (Girona, 1977); Poesia eròtica catalana del segle XVII (Barcelona, 1985); Antologia poètica de Francesc Vicent Garcia (Santes Creus, 1985); Francesc Vicent Garcia. Història i mite del Rector de Vallfogona (Barcelona, 1987), i una adaptació d'El desengany de Francesc Fontanella (Barcelona, 1987). També ha publicat, en col·laboració, els llibres Baldiri Reixac, Instruccions per a l'ensenyança de minyons, volum II (Girona, 1981), El Barroc català (Barcelona, 1989), El futur de la llengua catalana (Barcelona, 1990), El teatre català dels orígens al segle XVIII (Kassel, 2001), Poesia catalana del barroc. Antologia (Bellcaire d'Empordà, 2006) i Literatura i cultura catalanes (segles XVII-XVIII) (Barcelona 2007). A més d'aquests llibres, és autor de més d'un centenar d'articles de la seva especialitat.

Ha obtingut diversos premis, entre els quals el premi Milà i Fontanals de l'Institut d'Estudis Catalans (1980), el premi d'Investigació Literària de la Generalitat de Catalunya (1982), el premi Vila de Perpinyà (1985) i el premi "Xarxa" d'assaig (1986). L'any 2000 va obtenir una Distinció per a la recerca de la Generalitat de Catalunya en la modalitat d'investigadors reconeguts.